

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **N. M.**, narozený X,
státní příslušník X,
toho času bytem X,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-467/ZA-ZA11-BA03-2024 ze dne 7. 4. 2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V tomto případě se soud zabýval tím, zda rezervistovi armády Ruské federace ve věku přesahujícím 40 let hrozí povolání do aktivní služby a nasazení do bojů na Ukrajině.

I. Řízení před správním orgánem

2. Žalobce podal dne 2. 4. 2024 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žádost odůvodnil tím, že v případě návratu do Ruska bude nucen nastoupit do armády a následně bojovat ve válce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

proti Ukrajině. V Rusku byl uznán bojeschopným. S válkou žalobce nesouhlasil, na Ukrajině se nadto narodil a žije tam jeho matka.

3. Žalovaný žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona o azylu neudělil. Žalovaný zaprvé nemohl pominout to, že žalobce o mezinárodní ochranu požádal až poté, co mu bylo uloženo správní vyhoštění. Žalobce žádal o mezinárodní ochranu ze strachu, že bude odveden do armády a do války na Ukrajině. Žalovaný shledal, že branná povinnost a povinná vojenská služba patří k základním povinnostem státního občana. Případnou mobilizací, pokud je zaměřena na veškeré bojeschopné muže bez ohledu na jejich rasu, národnost či náboženství, nedochází k pronásledování jednotlivců ze strany ruských státních orgánů. Podle předložené vojenské knížky žalobce již absolvoval základní vojenskou službu, povolání k výkonu základního vojenskému výcviku mu tedy již nehrozí, rovněž i dosáhl maximálního věku pro jeho výkon. Co se týče případné mobilizace, žalobce neprokázal, že by mu byl doručen mobilizační rozkaz nebo že by se o něj vojenská služba jakkoliv zajímala. Nadto mobilizace byla dle podkladů obstaraných žalovaným již ukončena. Žalobce by dle podkladů ani neměl být postihován za to, že se v době vyhlášení mobilizace v Rusku nenacházel. Žalovaný tak žádost žalobce považoval za čistě účelovou s cílem zlegalizovat jeho pobyt na území ČR.

II. Řízení před soudem

4. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou. Měl za to, že hrozba nasazení do války na Ukrajině je relevantním důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Zda dostal povolávací rozkaz, či nikoliv, žalobce nevěděl, neboť byl pravděpodobně doručen na jeho poslední hlášenou adresu v Rusku, kde stále žije jeho bývalá manželka. Ta s ním ale není v kontaktu. Žalobce však absolvoval vojenskou službu a je vojákem v záloze s kvalifikací seniorní mechanik – řidič plovoucích pásových tahačů a transportérů. Po této kvalifikaci je v armádě poptávka. Povinnost konat vojenskou službu v armádě, která se dopouští válečných zločinů, může být azylově relevantním důvodem. Mobilizace vyhlášená v roce 2022 již nejspíše opravdu skončila. Prezident ale dekret o jejím ukončení nepodepsal, což vyplývá z podkladů pro vydání rozhodnutí. Právně tedy mobilizace stále probíhá. Nadto se Rusko připravuje na další mobilizaci, což je zřejmé ze zpráv v médiích. Rovněž také v Rusku probíhá nucené podepisování smluv o dobrovolném vstupu do armády. Žalobci tak měla být udělena mezinárodní ochrana podle § 12 zákona o azylu, případně doplňková ochrana podle § 14a téhož zákona.
5. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. Mobilizace v Rusku již reálně neprobíhá, nebyl tak důvod se domnívat, že by byl žalobce nasazen do bojů na Ukrajině. Nátlak na podpis smlouvy s armádou dle dostupných zdrojů nedosahuje takové intenzity, aby žalobci byla udělena mezinárodní ochrana. Ve zbytku odkázal žalovaný na napadené rozhodnutí.

III. Posouzení věci

6. Žaloba není důvodná.
7. Žalovaný v zásadě správně konstatoval, že žalobci nehrozí pronásledování či vážná újma, protože mu s dostatečnou pravděpodobností nehrozí služba v armádě Ruské federace; žádné další skutečnosti významné pro mezinárodní ochranu žalobce neuvedl.
8. Soud nepřehlédl, že žalovaný přistupoval k žádosti žalobce především jako žádosti účelové. To se projevilo v těch částech odůvodnění, kde se žalovaný odvolává na (dávno) překonanou judikaturu, popřípadě uvádí hodnocení povrchní, bez zohlednění specifik

případu – zejména ignoruje judikaturu k azylové relevanci vojenské služby. Tyto výrazné nedostatky však nemají vliv na zákonnost rozhodnutí žalovaného právě proto, že ob stojí základní skutkový závěr o absenci mobilizace a navazující závěr o absenci podstatné a pravděpodobné hrozby vůči žalobci v důsledku mobilizace. Z toho důvodu se soud naznačenými nedostatky blíže nezabýval.

Relevance vojenské služby pro přiznání mezinárodní ochrany

9. Řízení o mezinárodní ochraně se vyznačuje tím, že (1) je v něm často nutno rozhodovat za situace důkazní nouze, (2) jde o prospektivní rozhodování (tj. posuzuje se riziko pronásledování či vážné újmy v budoucnu) a (3) nesprávné rozhodnutí má pro stěžovatele obzvláště závažné důsledky. Těmto specifikům řízení o mezinárodní ochraně odpovídá i důkazní standard a rozložení důkazního břemene (např. rozsudek č. j. 5 Azs 66/2008-70 ze dne 30. 9. 2008, č. 1749/2009 Sb. NSS).
10. Vojenská služba ani samotná bezprostřední účast na bojových operacích nejsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Nepředstavují totiž ani pronásledování, ani vážnou újmu. Vojenská služba je naopak mezinárodně uznávanou povinností občana vůči jeho státu. To v zásadě platí i v případě výhrady svědomí, neboť za takové situace lze sice uvažovat o tom, že vojenská služba zásadně nemá být povinností, její vynucení však nepředstavuje pronásledování ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o azylu či vážnou újmu ve smyslu § 14a odst. 2 téhož zákona. K tomu by musely přistoupit další okolnosti, jako například zprísňené tresty pro odpírače vojenské služby z náboženských důvodů nebo předpoklad závažného a systémového porušování mezinárodního práva při bojových operacích (srov. např. rozsudky NSS č. j. 5 Azs 19/2020-45 ze dne 10. 12. 2021, č. 4304/2022 Sb. NSS; č. j. 5 Azs 158/2015-24 ze dne 17. 12. 2015, č. j. 2 Azs 17/2012-44 ze dne 7. 8. 2012, č. j. 5 Azs 4/2004-49 ze dne 29. 3. 2004).
11. V této souvislosti lze uvažovat nad tím, že *prima facie* hrozí nebezpečí pro kombatanaty Ruské federace, kteří se mohou (musí) podílet na páčání zločinů podle mezinárodního práva na území Ukrajiny.

Skutková zjištění týkající služby v armádě Ruské federace

12. Žalovaný vyšel především z informace Finské imigrační služby *Situace branců a mobilizace, aktualizace k 22. 8. 2024*, a informace OAMP *Základní vojenská služba – Účast vojáků základní vojenské služby ve válce na Ukrajině* ze dne 21. 3. 2024.
13. Z těchto informací plyne, že povinnost vojenské základní služby platí pro muže do 30 let věku. Brancům základní vojenské služby zásadně hrozí, že se budou muset účastnit bojů na Ukrajině. Problematické je i donucování k uzavření smluv o nasazení do bojů, kterými je obcházena politicky nepopulární mobilizace. Ta v současné době fakticky neprobíhá, právně však ukončena nebyla.
14. K tomu lze dodat, že tato skutková zjištění bez dalšího potvrzuje rozhodovací praxe německých soudů, které osobám podléhajícím odvodu do základní vojenské služby přiznávají doplňkovou ochranu (srov. rozhodnutí VG Wiesbaden sp. zn. 2 K 202/24.WI.A ze dne 4. 6. 2025, VG Berlin sp. zn. 33 K 495/23.A ze dne 5. 3. 2025; přiměřeně usnesení VG Dresden sp. zn. 1 L 281/25.A ze dne 28. 4. 2025 a VG Magdeburg sp. zn. 3 B 184/24 MD ze dne 15. 11. 2024). V zásadě tato skutková zjištění potvrzují i české soudy, které z toho důvodu rušily rozhodnutí žalovaného, aby k této otázce zajistil nové a podrobnější

- informace (např. rozsudky MS v Praze č. j. 19 Az 10/2025-32 ze dne 28. 8. 2025, č. j. 16 Az 9/2025-24 ze dne 18. 8. 2025; KS v Brně č. j. 34 Az 30/2024-35 ze dne 12. 6. 2025).
15. Žalobce již absolvoval základní vojenskou službu – je rezervista ve věku přesahujícím 40 let. Za toho stavu na něj nelze aplikovat skutkové závěry týkající se branců, popřípadě osob donucených k podepsání smlouvy v návaznosti na absolvování základní vojenské služby.
 16. Z informace Finské imigrační služby Situace branců a mobilizace, aktualizace k 22. 8. 2024, a informace OAMP Základní vojenská služba – Účast vojáků základní vojenské služby ve válce na Ukrajině z 21. 3. 2024 nevyplývá, že by aktuálně byli mobilizováni rezervisté ve věku žalobce, ani že by to bylo v dohledné době pravděpodobné. Žádný takový skutkový závěr neobsahuje ani judikatura citovaná v odst. 14 tohoto rozsudku. Tyto informace podporují opačný závěr: povolání rezervistů je spíše nepravděpodobné (srov. také rozhodnutí VG Trier sp. zn. 2 K 4973/24.TR ze dne 1. 7. 2025, VG Bremen sp. zn. 6 K 1558/23 ze dne 28. 2. 2025).
 17. Soud se zabýval tím, zda lze relevantní informace dohledat i v novějších informacích o zemi původu. Za tím účelem se v rámci tzv. předběžného posouzení potenciálních důkazů seznámil s obsahem společné zprávy dánské a švédské imigrační služby *Russia: Conscription* ze dne 5. 3. 2025¹ a zprávy nizozemského Ministerstva zahraničních věcí *Military service; LGBTIQ+; critics and opponents* ze dne 14. 2. 2025². Z těchto zpráv *prima facie* nevyplývá, že by se situace v Ruské federaci nějak změnila. Z toho důvodu nemohou tyto zprávy přinést jiná skutková zjištění než ta, která žalovaný vzal za základ svého rozhodnutí. Soud proto novějšími zprávami neprovedl dokazování (a proto z nich ovšem nečiní žádný konečný skutkový závěr).
 18. Žalobce neoznačil žádné novější informace nad rámec novinového článku o výhrůžkách tiskového mluvčího prezident Ruské federace a možnosti masové mobilizace. Obsah toho článku nevyvrací objektivizované informace o zemi původu a sám o sobě ani nepředstavuje informaci dostatečné kvality (srov. usnesení NSS č. j. 1 Azs 53/2022-29 ze dne 14. 7. 2022, odst. 16; č. j. 3 Azs 228/2019-49 ze dne 19. 6. 2020, odst. 24).
 19. Skutková zjištění o stavu v Ruské federaci lze tedy shrnout tak, že žádný zdroj nepotvrzuje variantu povolání rezervistů jako reálnou. Ve vztahu k žalobci tedy není naplněna potřebná míra důkazu *přiměřené pravděpodobnosti pronásledování* či *skutečného nebezpečí vážné újmy* (k důkaznímu břemenu a míře důkazu srov. cit. rozsudek č. j. 5 Azs 66/2008-70).
 20. Rozhodující skutkový a právní závěr žalovaného ob stojí. Ve zbytku lze odkázat na rozhodnutí žalovaného: přílehavě konstatoval, že žalobce neuvedl žádná další tvrzení potenciálně významné pro udělení mezinárodní ochrany. Jiné důvody pro udělení mezinárodní ochrany dány nejsou.

IV. Závěr

21. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

¹ Ke dni rozhodnutí soudu dostupná např. na:

<https://coi.euaa.europa.eu/administration/denmark/PLib/report-march-2025-conscription-in-russia.pdf>.

² Ke dni rozhodnutí soudu dostupná např. na:

https://coi.euaa.europa.eu/administration/netherlands/PLib/COI_report_Russian_Federation_February_2025.pdf.

Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 19. listopadu 2025

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce